

TEKSTI: PEKKA TUOMELA

MITTAUKSET: KLAUS A J RIEDERER JA POJU ANTALO / TTK

KUVAT: PEKKA VÄÄNÄNEN JA PEKKA TUOMELA

Täysikasvuinen

Saimme testiin Amphionin aivan uuden, syyskuun messuilla esiteltävän Ion L -kaiuttimen. Palkitun tyylinsä säilyttänyt isovelji on kasvanut myös äänellisesti uuteen luokkaan.

Amphion on alusta asti pyrkinyt ottamaan huomioon kaiuttimissaan myös ulkonäön sopivuuden olohuoneeseen. Kaksi vuotta sitten esitelty Ion-malli saikin sisustustoimittajilta palkinnon hyvästä muotoilusta. Ion L on tämän kaiuttimen suurennettu muunnos.

Hieman kookkaammasta kotelostaan huolimatta Ion L on varsin siro kaiutin. Tähän vaikuttavat osaltaan pyöristetyt muodot. Sirosis helpottaa sijoitusta varsinkin, jos on kysymys monikanavalaitteistosta.

Bassoelementissä on Nomex-kartio. Titaanikalottinen diskantti on tutusta ulkonäöstään huolimatta uusi. Valmistajan mukaan se on toistoltaan entistä puhtaampi ja tarkempi. Elementtien suojana on metalliritilät, mutta muuten tyyliin kuuluu paljas etulevy. Eipä tarvitse ainakaan pohtia sitä, pitäisikö kangaskehikko poistaa kuuntelua varten.

Kotelo on tehty 19-millisestä mdf-levystä, ja sitä on tuettu väliseinän avulla. Lisäksi bassoelementin magneetti painautuu väliseinässä olevaa joustavaa tyynyä vasten. Sisätilavuus on noin 8 litraa, ja vaimennusaineena on polyesterrivanu. Refleksiputki on takasivulla.

Jakosuodin on asennettu liitinpaneelin taakse. Basson sarjakela on ilmasydäminen, ja kaikki kondensaattorit ovat muovieristeisiä. Diskantille on suojauksena ptc-vastus. Liittimet ovat täysmetalliset ja kullatut. Niihin sopii sekä banaanipestoke että paljas johto.

Kaiuttimen pintakäsittelynä on maali, ja väri vaihtoehtoja ovat musta, valkoinen ja hopea. Viimeistely on asiallinen mutta ei loistelas.

Mehevä ja miellyttävä

Kuuntelussa Ion L osoittautui varsin tasapainoiseksi toistimeksi. Mikään alue ei tunnu tulevan

Amphion Ion L

Hinta: 900 €/pari

Lisätietoja: Amphion Loudspeakers, puh. (017) 2882 100
www.amphion.fi

Tekniset tiedot

Mitat (l x k x s): 16 x 32,5 x 26,5 cm

Massa: 6 kg

Toimintaperiaate: 2-tie, refleksi

Elementit

– matalat äänet: 14 cm

– korkeat äänet: 2,5 cm

Jakotaajuus: 1600 Hz

Nimellisimpedanssi: 8 ohmia

Suurin suositeltu teho: 120 W

Magneettisuojaus: on

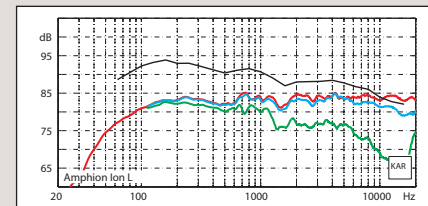
Liitäntä

– naparuuvit: on

– banaanihylsy: on

– kaksoisjohdotus: ei

Mittaustulokset

Vapaakenttäaste kohtisuoraan edessä 2,5 m:n etäisyydellä (punainen), 20 astetta sivussa (sininen) ja 60 astetta sivussa (vihreä). Tehovasteaprosimaatio (musta).

Suuntaavuusindeksi (250–8000 Hz): 5 dB

Herkkyys (1 m, 2,83 V, 250–8000 Hz): 83,5 dB

Alarajataajuus (-6 dB): 57 Hz

Lisäviive 1 kHz: 0,15 ms

Taajuusvasteet ovat kauttaaltaan tasaiset. Elementit on sovitettu hyvin yhteen, ja jakotaajuus näkyy vain pienenä pudotuksena tehovasteessa. Bassotoisto alkaa laskea ylhäältä, mutta lasku on alkuosaltaan varsin loiva.

+ Miellyttävän rasittamaton sointi

+ Sävykkäät bassot

– Lievä läpikuultavuuden puute

HIFIMAAILMA ★ ★ ★ ★ ★

Jakosuodin on Amphionin tyyliin tehty tinkimättömistä osista.

Bassoelementissä on hajakentän kumoava vastamagneetti, ja se painautuu kotolon väliseinässä olevaa tyynyä vasten tukien rakennetta.

liioitellusti esiin eikä herätä kielteistä huomiota. Yleisointi on mehevä ja miellyttävä. Äänessä on selkeyttä ilman rasittavaa hyökkäävyyttä. Joillakin äänitteillä kirkkautta voisi olla hieman enemmänkin. Lisäksi keskialueella havaittiin ajoittain lievää nasaaliuttia.

Bassotoisto on napakka ja hyvin tasapainossa. Ulottuvuus ei ole kokoon nähden mitenkään poikkeuksellinen, mutta kaiutin tuntuu toistavan alueensa harvinaisen laadukkaasti.

Verrattuna Hifimaailman numerossa 1/2007 testattuun Ionin perusmalliin isovelji on pykälän verran neutraalimpi. Myös mittaukset ovat paremmat. Erityisesti siirtymä elementiltä toiselle tapahtuu L:ssä saumattomammin. Myös basson loivemmin laskeva viritys on eduksi. Koska uutuus on vain maltillisesti kalliimpi, Ion L on hintaisekseen erittäin hyvä kaiutin. ■

Kuunteluarviot

MIKAEL NEDERSTRÖM

Mukavasti maalaava

Kaiutin on kokonaisuutena varsin hyvin tasapainossa, joskin enemmän lämminsävyiseen kuin neutraaliin paukkeeseen kallellaan. Tässä tapauksessa ilmiö kuuluu yläbasson ja alemman keskialueen mehevyytenä, joka niistä aavistuksen läpinäkyvyyttä äänestä, mutta vastineeksi tekee monista levyistä oikein mukavan kuuloisia. Diskanttitoisto on enemmänkin siisti kuin heleä – minkäänlaista rasittavuutta ei ole kuultavissa. Joillakin levyillä himpun verran lisäkimallustakaan ei tekisi pahaa. Miellyttävän sointitasapainon takia huomio keskittyä helpommin musiikkiin kuin siihen, millä sitä soitetaan.

Dynamiikaltaan kaiutin edustaa hyvää keskiluokkaa: vihoviimeisiin potku jää puuttumaan, mutta muuten bassoilla on mukavasti voimaa ja sävykkyyttä. Siinä mielessä alimpinen toisto sopii harvinaisen hyvin yhteen kaiuttimen muun sointimaailman kanssa. Äänikuva on kuosissa, mutta ei yllä terävimpään läsnäoloon tai syvyyksianalyysiin. Useimmilla levyillä kaiutin kuitenkin kaivaa olennaiset asiat akustiikasta ulos. Kokonaisuutena melkoisen hyvä kompromissi, joka toimii paremmin mukavana yleiskaiuttimena kuin viimeisen päälle viilattuna monitorointityökaluna.

SAMU SAURAMA

Mehevän sopusuhtainen

Ensimmäisenä eteen tulee voimakas läsnäolon tuntu äänitteestä toiseen. Tämä tapahtuu ilman päällekkäisyyttä tai ylenpalttista terävyyttä, vaikka tarvittaessa särmää ja sähinää löytyykin äänitteen mukaisesti. Yleissävy on miellyttävän mehevä, vaikka mehevyys kuuluuikin satunnaisilla äänitteillä alkavana honotuksena. Äänikuva on kaiuttimen koon huomioiden kohtuullisen tarkka ja avautuu vähän syvyyssuunnassakin. Bassopääkin hämmästyttää napakkuudellaan ja ulottuvuudellaan tässä luokassa. Tukkuon miksatasta materiaalista pieni kaiutin ei kuitenkaan pysty kaivamaan yksityiskohtia järeämpien tavoin. Tämä ehkä myös vaikuttaa siihen, että tuoreet hyvin tehdyt äänitteet toimivat erinomaisesti, mutta vanhemmat ja ehkä vaatimattomammat eivät aivan aukea.